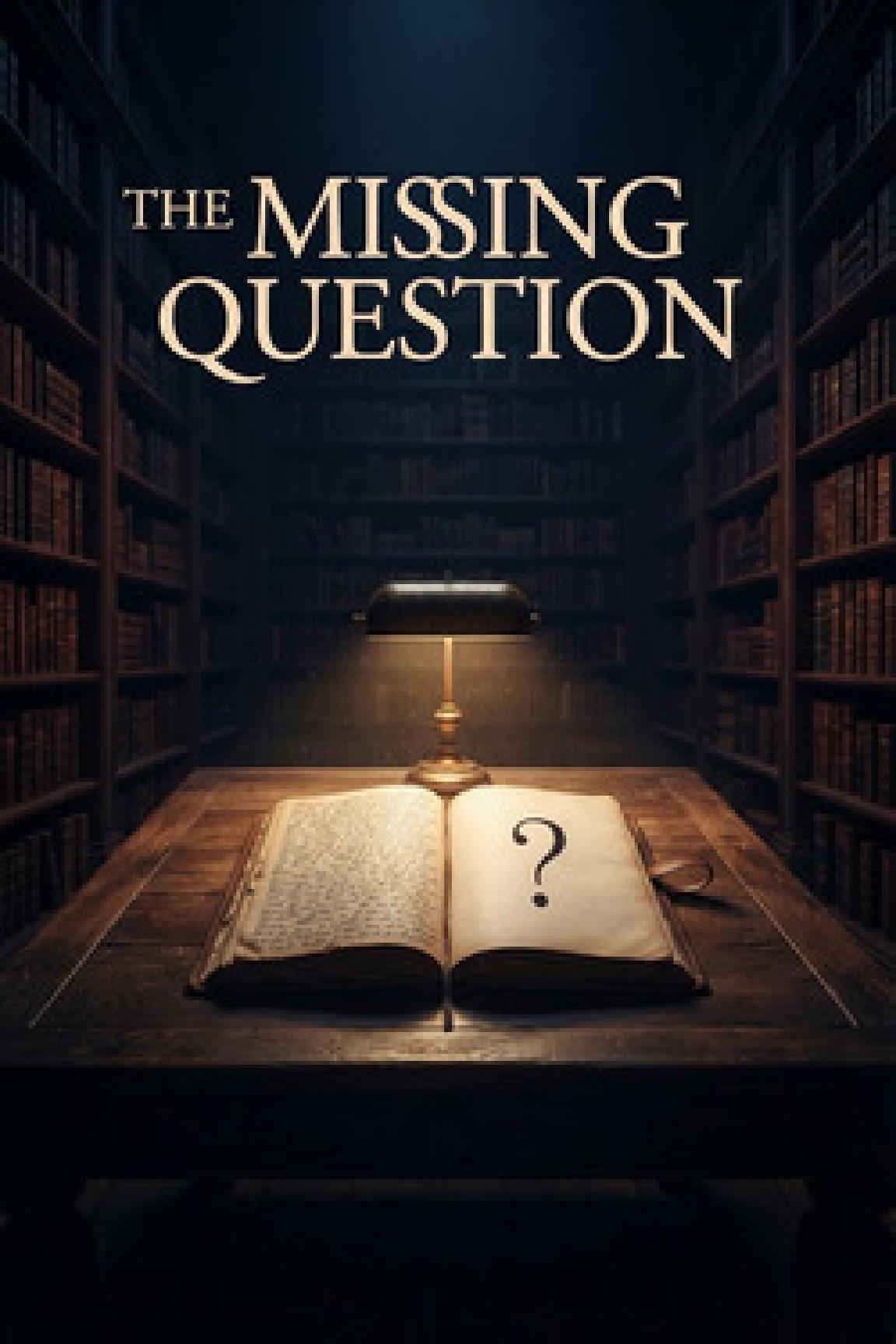

THE MISSING QUESTION
?

SEHEMU YA PILI

KIZINGITI 6

Swali Lililokosekana

Kwa sehemu kubwa ya maisha yangu nilifukuzia majibu.

Kama wafanyavyo karibu wote.

Nilitaka kujua uamuzi sahihi ulikuwa upi.

Njia bora ilikuwa ipi.

Maana ya nilichokuwa nikiishi ilikuwa ipi.

Nilitaka uwazi.

Mwelekeo.

Uthibitisho.

Niliamini kwamba ukomavu ulikuwa katika kukusanya majibu.

Kadri muda ulivyopita zaidi, ndivyo ningepaswa kuelewa zaidi jinsi maisha yanavyofanya kazi.

Kadri ningekusanya uzoefu zaidi, ndivyo ningekuwa na mashaka machache zaidi.

Ilikuwa nadharia ya madaha.

Tatizo lilikuwa kwamba maisha yalionekana kuipuuza kabisa.

Miaka ilipita.

Uzoefu ulikua.

Majukumu yaliongezeka.

Hata hivyo maswali hayakupungua.

Kinyume chake.

Yakawa ya kina zaidi.

Yenye utata zaidi.

Magumu zaidi.

Ulikuwa ugunduzi wa kutikisa.

Nilipokuwa mvulana niliwawazia watu wazima kama watu waliokwisha kuelewa.

Kisha nikawa mtu mzima.

Na niligundua kwamba wengi wetu tulikuwa tumejifunza tu kuishi na kutokuwa na uhakika.

Si kitu kile kile.

Ipo tofauti kubwa mno kati ya kujua na kuendelea.

Wengi wanaendelea.

Wachache wanajua kweli.

Nakumbuka kipindi ambacho nilitafuta majibu kila mahali.

Katika vitabu.

Katika mashirika.

Katika safari.

Kwa watu wenye uzoefu zaidi.

Katika mambo ya kiroho.

Katika mantiki.

Katika namba.

Niliamini kwamba palikuwepo, mahali fulani, maelezo yenye uwezo wa kupanga kila kitu.

Kanuni.

Ufunguo.

Mfumo.

Lakini kila mara nilipofikiri nimeipata, ilifika tajriba mpya kuitia mashakani.

Mwanzoni ilikuwa inaudhi.

Kisha ikawa ya kuvutia.

Hatimaye ikawa ya kukomboa.

Kwa sababu nilielewa jambo fulani.

Majibu yana uhai mfupi.

Maswali sahihi yana uhai mrefu.

Mrefu sana.

Baadhi hutusindikiza kwa miongo.

Mimi ni nani?

Ni nini kilicho muhimu kweli?

Kupenda maana yake ni nini?

Kwa ajili ya nini inafaa kuteseka?

Ni nini kinachobaki wakati kila kitu kinabadilika?

Si maswali ya kutatuliwa.

Ni maswali ya kuishi ndani yake.

Tofauti ni ya msingi.

Jibu hufunga.

Swali hufungua.

Na maisha, kimsingi, hupendelea kufunguka.

Kila mara nilipopitia tajriba mpya, nilitambua kwamba thamani haikuwa sana katika hitimisho lililofikiwa.

Ilikuwa katika swali ambalo tajriba ile ilikuwa imelizaa.

Hasara huzaa swali.

Upendo huzaa swali.

Ugonjwa huzaa swali.

Ushindi huzaa swali.

Hata mafanikio huzaa swali.

Mara nyingi gumu zaidi sana kuliko kushindwa.

Kwa sababu baada ya kupata kitu, hujitokeza swali lisilotarajiwa:

“Na sasa?”

Kwa miaka mingi niliamini kwamba maana ya mambo ilikuwa imefichwa katika majibu.

Kisha nilianza kugundua sadfa ya kushangaza.

Watu wa kuvutia zaidi niliokutana nao walikuwa pia wale wenye uhakika mdogo zaidi.

Hawakuwa watu wa kusitasita.

Walikuwa wazi.

Walielewa kwamba uhalisia ni mpana zaidi ya imani zao wenyewe.

Wenye utata zaidi kuliko mipango yao wenyewe.

Tajiri zaidi kuliko hitimisho zao wenyewe.

Ndiyo maana waliendelea kuuliza maswali.

Si kwa udhaifu.

Kwa akili.

Akili halisi haiko katika kumiliki majibu mengi.

Iko katika kutambua ni maswali gani bado yanastahili kuulizwa.

Katika mwendo wa maisha yangu nimetembelea nchi tofauti.

Tamaduni tofauti.

Dini tofauti.

Mifumo tofauti.

Kila mahali palikuwa na majibu tofauti.

Hata hivyo maswali ya msingi yalikuwa karibu kila mara yale yale.

Jinsi ya kuishi.

Jinsi ya kupenda.

Jinsi ya kukabili kifo.

Jinsi ya kuishi na muda.

Jinsi ya kupata maana.

Hili lilinigusa kwa kina.

Kwa sababu lilionyesha kitu cha ulimwengu mzima.

Ustaarabu hubadilisha lugha.

Maswali ya msingi hayabadiliki.

Labda ndiyo maana hasa hadithi za kubuni zinaendelea kuishi.

Kwa sababu hazitoi suluhisho.

Zinatoa uchunguzi.

Riwaya haitumiki kutatua maisha.

Inatumika kuangaza swali.

Na swali zuri linaweza kumsindikiza mtu kwa miaka.

Bora kuliko majibu mengi.

Nakumbuka siku moja nilipojikuta nikitafakari juu ya yakini zote nilizoziacha.

Zilikuwa nyingi.

Nyingi zilikuwa zimetawala vipindi virefu vya uhai wangu.

Baadhi zilikuwa na manufaa.

Nyingine kwa kiasi kidogo.

Lakini zote zilikuwa zimeachia nafasi kitu kilichokomaa zaidi.

Utambuzi kwamba uhalisia si mahakama.

Ni mazungumzo.

Mazungumzo yasiyo na mwisho kati ya tunachokijua na tusichokijua.

Kati ya tunachokielewa na kinachotuponyoka.

Kati ya tulichokuwa na tunachokuwa.

Tangu wakati ule niliacha kuyatendea mashaka kama maadui.

Nilianza kuyaona kama wenzi wa safari.

Si mashaka yote yanastahili umakini.

Baadhi ni kelele.

Baadhi ni hofu.

Baadhi ni mkanganyiko tu.

Lakini yapo mengine.

Ya kina zaidi.

Ya kimya zaidi.

Ya kweli zaidi.

Yale yanayoendelea kurudi.

Yale yanayogonga mlango wa ufahamu mwaka baada ya mwaka.

Yale yanayoomba kusikilizwa.

Nimejifunza kuyaheshimu.

Kwa sababu mara nyingi yanahifadhi kitu muhimu.

Badiliko.

Ukweli.

Mwelekeo.

Sehemu yetu ambayo bado haijachunguzwa.

Nikitazama nyuma, sivutiwi tena na watu wenye jibu kwa kila kitu.

Wananivutia zaidi wale wanaojua kuuliza swali halisi.

Kwa sababu jibu linaweza kuisha.

Swali linaweza kuzaa maisha mazima.

Labda hili ni mojawapo ya masomo ya thamani zaidi ambayo muda umeniachia.

Usitafute jibu tu.

Tafuta swali lililolizaa.

Kwa sababu nyuma ya kila imani yenye maana.

Nyuma ya kila badiliko halisi.

Nyuma ya kila uchaguzi muhimu.

Nyuma ya kila hadithi inayostahili kusimuliwa.

Lipo daima swali lisiloonekana.

Na hapo ndipo safari inapoanzia.

Muda mrefu kabla ya jibu.